

3. GIỚI NÓI NĂNG THÔ TỤC

Khi Phật an trú tại thành Vương-xá, trong vườn Trúc Ca-lan-đà, nói rộng như trên. Bấy giờ, Tịnh Cư Thiên đem thứ thuốc dành cho Chuyển luân vương uống giá trị hàng trăm ngàn trao cho Kỳ Cự. Rồi thầy thuốc Kỳ Cự suy nghĩ: “Hiện nay, trên thế gian này, ai là người đáng tôn trọng bậc nhất, ai là người cao quý hơn hết để ta đem món thuốc này mà hiến tặng”. Thế rồi ông thầm nhủ: “Chỉ có Đức Như Lai là đáng tôn kính hơn hết, vậy ta hãy đem món thuốc này mà dâng hiến lên Thế Tôn”. Tức thì đồng tử Kỳ Cự đi đến chỗ Thế Tôn, đánh lễ chân Thế Tôn, rồi đứng qua một bên bạch Thế Tôn:

- Bạch Thế Tôn! Tịnh Cư Thiên cho con món thuốc dành cho Chuyển Luân Vương, giá trị đáng trăm ngàn, con suy nghĩ: “Trên thế gian này ai là người đáng tôn trọng bậc nhất, ai là người cao quý hơn hết đáng dâng tặng món thuốc này”. Rồi con thầm nhủ: “Chỉ có Đức Như Lai là bậc đáng tôn kính nhất trên đời, vậy ta hãy đem món thuốc này mà dâng hiến lên Thế Tôn”. Xin Thế Tôn hãy thương xót con mà nhận lấy món thuốc này.

Phật bèn nói với Kỳ Cự:

- Như Lai Ứng Cúng Chánh Biến Tri đã vĩnh viễn đoạn tận các tập khí chướng ngại dâm, nộ, si chỉ còn cái thân vi diệu kiên cố, bình đẳng, không có bệnh hoạn gì cần phải uống thứ thuốc này.

Kỳ Cự lại bạch với Phật: “Bạch Thế Tôn! Đức Như Lai Ứng Cúng Chánh Biến Tri có cái thân vi diệu bình đẳng, tuy không còn bệnh tật gì, nhưng vì thương xót con, xin hãy nhận lấy món thuốc này, lại vì các đệ tử trong đời sau mở bày phương tiện để họ thấy rõ: Người có bệnh thì nhận thuốc, người bố thí thì được phước”.

Khi ấy, Thế Tôn im lặng thọ nhận. Kỳ Cự lại suy nghĩ: “Nay đây ta không thể cho Thế Tôn uống thuốc như người thường, mà phải dùng hoa sen xanh ướp vào thuốc cho thơm để Thế Tôn ngửi”. Bấy giờ, Thế Tôn bèn ngửi món thuốc có ướp mùi thơm của hoa sen xanh, cho nên bị đi cầu đến mười tám lần. Sau khi đi cầu, sắc tướng của Thế Tôn kém vui.

Bấy giờ, Vua Bình-sa cùng với quần thần và quyến thuộc đều đến thăm bệnh Thế Tôn. Đồng thời năm trăm dâm nữ tại thành Vương-xá cũng đến đánh lễ vấn an Thế Tôn. Khi Vua Bình-sa vào thăm bệnh Thế Tôn xong thì quần thần theo hầu cũng tuần tự vào vấn an Thế Tôn. Năm trăm dâm nữ bấy giờ hoặc cưỡi voi, ngựa, hoặc đi xe, đi kiệu riêng đến thăm bệnh Thế Tôn. Trong số đó có người thì vào thăm, có người thì không vào, có người thì cùng với bọn trai trẻ vào trong công viên dạo xem các hồ tắm, hưởng thụ ngũ dục, ca múa vui đùa. Khi ấy, có một

dâm nữ bản cùng, y phục xấu xí, không ai thèm nói chuyện nên cô đi đến chỗ Ưu-đà-di, thưa: “Thưa thầy, con muốn vào xem”. Ưu-đà-di nói: “Được thôi, chị không yêu cầu tôi cũng muốn cho chị vào, huống gì chị đã yêu cầu”, liền dẫn cô ta vào phòng. Rồi Ưu-đà-di lần lượt chỉ cho cô

xem những hình vẽ nơi các căn phòng, và hỏi: “Này chị, phòng ốc có đẹp không?”. Đáp: “Thật đẹp”. Thầy lại hỏi: “Này chị, chúng ta có thể cùng làm việc đó được chăng?”. Đáp: “Tôi lấy việc nằm ngửa để làm kế sinh sống, khi nào có đàn ông đến kia mà”. Ưu-đà-di nói: “Này chị, chị hãy nằm xuống đất”. Cô ta liền nằm xuống đất. Thầy lại bảo: “Hãy nằm nghiêng bên phải”. Cô ta bèn nằm nghiêng bên phải. Thầy lại bảo: “Hãy nằm nghiêng bên trái”. Cô ta bèn nằm nghiêng bên trái. Thầy lại ra lệnh: “Hãy nằm ngửa”. Tức thì cô ta nằm ngửa. Thầy lại truyền lệnh: “Hãy khoan thai đi”. Cô ta liền đi ẻo lả. Bấy giờ, Ưu-đà-di bèn nhổ nước bọt, đập một đập, khiến cô ta ngã quỵ. Rồi thầy lại nói: “Này chị, hãy đứng dậy. Ta đã làm (đùa) xong”. Khi ấy, dâm nữ nổi giận nói: “Đó không phải là cách từ tạ của Sa-môn”.

Lúc này, có một Tỳ-kheo chuyên tọa thiền, trước đó vào ngồi tại một chỗ tối trong phòng, từ xa trông thấy sự kiện như thế, liền nói với các Tỳ-kheo. Các Tỳ-kheo liền đem việc đó đến bạch lên Thế Tôn. Phật bèn bảo gọi Ưu-đà-di đến. Họ liền gọi đến. Khi đến rồi, Phật liền hỏi Ưu-đà-di:

“Ông có làm như vậy thật chăng?”.

Đáp: “Có thật như vậy”.

Phật liền nói: “Ông dùng cái tâm nào (xử sự như vậy)?”.

Đáp: “Tâm tham dục”.

Phật lại hỏi: “Ông muốn hành dâm sao?”.

Đáp: “Con không muốn việc đó mà chỉ muốn đùa thôi”.

Phật nói: “Đó là việc xấu. Này Ưu-đà-di, Ta không từng dùng nhiều cách chê trách tưởng dục, ca ngợi ly dục là gì? Vì sao nay ông lại làm một việc xấu như thế? Ưu-đà-di! Đó là việc phi pháp, phi luật, trái lời Ta dạy, không thể dùng việc ấy để nuôi lớn pháp thiện được”.

Thế rồi, Phật truyền lệnh cho các Tỳ-kheo đang sống tại thành Vương-xá phải tập họp lại tất cả, vì mười lợi ích mà chế giới cho các Tỳ-kheo, dù ai nghe rồi cũng phải nghe lại:

- Nếu Tỳ-kheo để cho tư tưởng dâm dục xâm chiếm tâm hồn, rồi dùng lời dơ bẩn bảo người nữ giao hoan với mình, theo tập quán tính dục như đám nam nữ trai trẻ, thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa.

GIẢI THÍCH:

Bảo người nữ giao hoan với mình: Là nói cái việc trái với phạm hạnh.

Như đám nam nữ trai trẻ: Trai trẻ có ba hạng: Thiếu niên nhỏ

tuổi, thiếu niên trung niên và thiếu niên lớn tuổi. Trung niên cũng có

ba hạng: Trung niên nhỏ tuổi, trung niên trung bình và trung niên lớn tuổi. Lão niên cũng có ba hạng: Lão niên nhỏ tuổi, lão niên trung bình và lão niên già lão.

(Nếu Tỳ-kheo bảo người nữ giao hoan với mình) Như đám nam nữ thanh niên thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Nếu Tỳ-kheo đối với phụ nữ khởi tâm dục, rồi nói thẳng muốn làm hoặc không muốn làm, hoặc khen chê, hỏi han, cầu xin được thấy (của quý) hoặc mắng v.v...(thì phạm tội).

Muốn làm: Muốn bỏ pháp Sa-môn mà làm việc dâm dục.

Không muốn làm: Không muốn bỏ pháp Sa-môn, tuy nói: “Tôi sẽ làm việc dâm dục”, nhưng thực sự không làm. Đó gọi là không muốn làm.

Khen chê: Khen hoặc chê tám chỗ sau đây: hai môi, hai nách, hai vú, hai bên sườn, bụng, rún, hai đùi vế và hai đường (âm đạo và hậu môn).

Môi: Nói: Môi đẹp, môi hồng, môi cân đối, môi như hoa thạch lựu.v.v... khen ngợi như thế thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Nếu nói: Môi xấu, môi trề, môi thô, môi heo, môi như miệng giống v.v... chê bai như thế, thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Nách: Hoặc khen: Nách đẹp, nách bằng phẳng, nách không có lông, nách thơm. Hoặc chê: Nách hôi, nách sâu, nách nhiều lông. Nếu khen chê như thế thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Vú: Hoặc khen: Vú đẹp, vú tròn, vú như trái lựu, vú như núp vàng, hai vú cân bằng. Hoặc chê: Vú hôi, vú trệ, vú lớn, vú heo, vú chó, vú như túi đựng thuốc. Nếu khen chê như thế, thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Sườn: Hoặc khen: Sườn đẹp, sườn bằng phẳng, sườn như cái ròng rọc. Hoặc chê: Sườn xấu, sườn bị sa xuống v.v... Nếu khen chê như thế, thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Bụng: Hoặc khen: Bụng đẹp, bụng bằng phẳng. Hoặc chê: Bụng xấu, bụng lớn, bụng trệ. Nếu khen chê như thế, thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Rún: Hoặc khen: Rún đẹp, rún sâu, rún như dòng nước xoáy. Hoặc chê: Rún xấu, rún lớn, rún lồi. Nếu khen chê như vậy thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Đùi vế: Hoặc khen: Đùi vế đẹp, đùi vế tròn, đùi vế như chân cọp, đùi vế như vòi voi. Hoặc chê: Đùi vế xấu, đùi vế ốm teo. Nếu khen chê như thế, thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Hai đường: (Đường tiểu tiện và hậu môn), nếu nói tên hai đường này thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Nếu Tỳ-kheo có tâm nhiễm ô khen chê tám chỗ kể trên, thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Nói: Tức nói với người nữ: Như mẹ, chị em của cô từng phục vụ người khác, hoặc chồng, hoặc chú của cô bảo cô: “Người phải tùy theo chỗ đó mà làm”.

Nếu nói những lời ấy thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Hỏi: Chẳng hạn hỏi người nữ: “Người đã từng theo lệnh của những người như chồng hoặc chú, làm (việc ấy) tại chỗ nào? Làm vào giờ nào trong đêm?”

Nếu hỏi như vậy thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Câu: Tỳ-kheo nói với người nữ: “Như người ta đòi mẹ, chị hay em của người phục vụ cho họ. Nay nhà người nhờ việc này mà được cơm áo”.

Nếu nói như vậy, thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Thỉnh: Tỳ-kheo nói với người nữ: “Ta đã cầu thỉnh các thiên thần để được giao hoan với người thì ta mới thỏa nguyện”.

Nếu nói như vậy, thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Xem: Tỳ-kheo nói với người nữ: “Giờ đây chúng ta hãy so sánh xem môi ai đẹp: của tôi hay của cô? Nếu môi ai không đẹp thì phải chịu bù lỗ”. Đối với hai nách, hai vú, hai sườn, bụng, rún và hai bắp đùi cũng đều so sánh xem của người nào đẹp; Nếu không đẹp thì phải chịu bù lỗ. Hoặc gọi tên hai đường, thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Mắng: Vì do lòng dục mà mắng bằng các danh từ như lửa, ngựa, v.v.. thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Nói thẳng: Nếu Tỳ-kheo nói huých toẹt với người nữ: “Hai ta hãy làm cái việc ấy”, thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Tóm lại, nếu Tỳ-kheo có tâm dục đối với người nữ, hoặc muốn làm (tình), hoặc không muốn làm, rồi khen, chê, nói, hỏi, cầu, thỉnh, xem, mắng, nói thẳng, thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Nếu Tỳ-kheo khởi tâm dục muốn tới người này mà lại tới những người khác, hoặc muốn tới những người khác mà lại tới người này, hoặc muốn tới người này, rồi tới người này, hoặc muốn tới những người khác, rồi tới những người khác v.v... cho đến nói thẳng, thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Nếu Tỳ-kheo khởi tâm dục đối với người nữ mà hướng đến người hoàng môn, cho đến nói thẳng, thì phạm tội Thâu-lan-giá.

Nếu Tỳ-kheo đối với người hoàng môn, khởi tâm dục, mà lại hướng đến người nữ, cho đến nói thẳng, thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Nếu Tỳ-kheo đối với người nữ khởi tâm dục rồi hướng đến người nữ cho đến nói thẳng, thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Nếu Tỳ-kheo đối với người hoàng môn khởi tâm dục, rồi hướng đến người hoàng môn, cho đến nói thẳng, thì phạm tội Thâu-lan-giá.

Nếu Tỳ-kheo đối với người nữ khởi tâm dục, mà lại hướng đến người nam, cho đến nói thẳng, thì phạm tội Việt-tỳ-ni.

Nếu Tỳ-kheo đối với người nam, khởi tâm dục, mà lại hướng đến người nữ, cho đến nói thẳng, thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa. (Người nữ hướng đến người nữ cũng như thế).

Nếu Tỳ-kheo đối với người nam khởi tâm dục, rồi hướng đến người nam cho đến nói thẳng, thì phạm tội Việt-tỳ-ni. Hoàng môn, người nam cũng như thế.

Hoặc Tỳ-kheo có tâm dục hướng đến người nữ nói về các việc: Dâm dục, thuận dâm dục, nói úp mở, nói quanh co, nói với người mang thứ hai.

Dâm dục: Như nói: “Này chị, chúng ta cùng làm việc ấy”. Đó gọi là dâm dục.

Thuận dâm dục: Nếu Tỳ-kheo nói với người nữ: “Muốn được các vật như con trai, thoa hương, vòng hoa, y phục, anh lạc, thì phải làm việc ấy”, đó gọi là thuận dâm dục.

Nói úp mở: Nếu Tỳ-kheo đến người nữ nói úp mở: “Này chị, đến tắm, đến ăn trái cây, đến nặn ra chất độc”, nói những lời bóng gió như vậy, thì gọi là nói úp mở.

Nói quanh co: Nếu Tỳ-kheo có tình ý với một phụ nữ này, rồi hướng về người nữ khác nói về tám chỗ, mà phụ nữ này biết Tỳ-kheo có tình ý đối với mình, thì Tỳ-kheo ấy phạm tám tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Nhưng nếu người phụ nữ ấy không biết, thì Tỳ-kheo phạm sáu tội Thâu-lan-giá, hai tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Nếu Tỳ-kheo có tâm dục đối với một phụ nữ, rồi hướng đến chính phụ nữ này khen chê tám bộ phận của những phụ nữ khác, mà người nữ này biết Tỳ-kheo có tình ý đối với mình, thì Tỳ-kheo ấy phạm tám tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Nhưng nếu người phụ nữ này không biết, thì Tỳ-kheo phạm sáu tội Thâu-lan-giá, hai tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Nếu Tỳ-kheo có tình ý đối với một phụ nữ, rồi hướng đến người

nữ này nói về tám bộ phận của kẻ hoàng môn, mà người nữ này biết Tỳ-kheo có tình ý đối với mình, thì Tỳ-kheo phạm tám tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Nhưng nếu người phụ nữ ấy không biết thì Tỳ-kheo phạm sáu tội Thâu-lan-giá và hai tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Nếu Tỳ-kheo có tình ý đối với một phụ nữ, rồi tới nói với người phụ nữ ấy về tám bộ phận của người đàn ông, mà người phụ nữ ấy biết Tỳ-kheo có tình ý với mình, thì Tỳ-kheo phạm tám tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Nhưng nếu người phụ nữ ấy không biết thì Tỳ-kheo phạm sáu tội Thâu-lan-giá, hai tội Tăng-già-bà-thi-sa.

Nếu Tỳ-kheo có tình ý với một người hoàng môn, rồi hướng đến những hoàng môn khác khen tám bộ phận của họ, mà người hoàng môn ấy biết Tỳ-kheo có tình ý với mình thì Tỳ-kheo phạm tám tội Thâu-lan-giá.

Nhưng nếu người hoàng môn ấy không biết thì Tỳ-kheo phạm sáu tội Việt-tỳ-ni, hai tội Thâu-lan-giá.

Nếu Tỳ-kheo có tình ý với một người hoàng môn, rồi hướng đến người hoàng môn ấy khen chê tám bộ phận của những hoàng môn khác, mà người hoàng môn ấy biết Tỳ-kheo có tình ý với mình, thì Tỳ-kheo phạm tám tội Thâu-lan-giá.

Nhưng nếu không biết thì phạm sáu tội Việt-tỳ-ni, hai tội Thâu-lan-giá.

Nếu Tỳ-kheo có tình ý với một người hoàng môn, rồi hướng đến người hoàng môn ấy khen chê về tám bộ phận của phụ nữ, mà người hoàng môn ấy biết Tỳ-kheo có tình ý với mình thì Tỳ-kheo phạm tám tội Thâu-lan-giá.

Nhưng nếu người hoàng môn ấy không biết thì Tỳ-kheo phạm sáu tội Việt-tỳ-ni, hai tội Thâu-lan-giá.

Nếu Tỳ-kheo có tình ý với một người hoàng môn, rồi hướng đến người hoàng môn ấy khen chê tám bộ phận của đàn ông, mà người hoàng môn ấy biết Tỳ-kheo có tình ý với mình, thì Tỳ-kheo phạm tám tội Thâu-lan-giá.

Nhưng nếu không biết thì phạm sáu tội Việt-tỳ-ni, hai tội Thâu-lan-giá.

Nếu Tỳ-kheo có tình ý với một người đàn ông, rồi hướng đến người đàn ông khác khen chê tám bộ phận của họ, mà người đàn ông ấy biết Tỳ-kheo có tình ý với mình thì Tỳ-kheo phạm tám tội Việt-tỳ-ni.

Nhưng nếu không biết, thì phạm sáu tội Việt-tỳ-ni tâm niệm sám hối và hai tội Việt-tỳ-ni.

Nếu Tỳ-kheo có tình ý với một người đàn ông, rồi hướng đến người đàn ông ấy khen chê tám bộ phận của những người đàn ông khác, mà người đàn ông ấy biết Tỳ-kheo có tình ý với mình, thì Tỳ-kheo phạm tám tội Việt-tỳ-ni.

Nhưng nếu không biết thì phạm sáu tội Việt-tỳ-ni tâm niệm sám hối và hai tội Việt-tỳ-ni.

Nếu Tỳ-kheo có tình ý với một người đàn ông, rồi hướng đến người đàn ông ấy khen chê tám bộ phận của phụ nữ, mà người đàn ông ấy biết Tỳ-kheo có tình ý với mình, thì Tỳ-kheo phạm tám tội Việt-tỳ-ni.

Nhưng nếu không biết, thì phạm sáu tội Việt-tỳ-ni tâm niệm sám hối và hai tội Việt-tỳ-ni.

Nếu Tỳ-kheo có tình ý với một người đàn ông, rồi hướng đến người đàn ông ấy nói về tám bộ phận của người hoàng môn, mà người đàn ông ấy biết Tỳ-kheo có tình ý với mình, thì Tỳ-kheo phạm tám tội Việt-tỳ-ni.

Nhưng nếu không biết, thì phạm sáu tội Việt-tỳ-ni tâm niệm sám hối và hai tội Việt-tỳ-ni.

Đó gọi là nói quanh co.

Nói với người mang thai: Nếu phụ nữ có thai đến chùa lễ Tỳ-kheo, rồi Tỳ-kheo nói với họ: “Ôi, ôi, Ưu-bà-di! Người đã mở cửa, đã thọ nhiễm sắc. Người suốt đêm không ngủ, tạo nghiệp bất tịnh. Đó chẳng phải là phạm hạnh, mà là kết quả của sự dâm dục”.

Nếu nói như vậy, thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa. Đó gọi là nói với người mang thứ hai.

Tóm lại, nếu Tỳ-kheo khen chê trước mặt phụ nữ thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa. Khen chê trước mặt hoàng môn thì phạm tội Thâu-lan-giá; khen chê trước mặt đàn ông, thì phạm tội Việt-tỳ-ni.

Nếu hướng đến khăn Na-la cái, khỉ cái mà nói, thì phạm tội Thâu-lan-giá; hướng đến những súc sinh cái khác nói, thì phạm tội Việt-tỳ-ni.

Nếu nói ở bên cạnh phụ nữ, thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa; bên cạnh hoàng môn, thì phạm tội Thâu-lan-giá; bên cạnh đàn ông, thì phạm tội Việt-tỳ-ni.

Lại có trường hợp Tỳ-kheo khen chê bên cạnh phụ nữ thì phạm tội Thâu-lan-giá; bên cạnh hoàng môn, thì phạm tội Việt-tỳ-ni; bên cạnh

đàn ông thì phạm tội Việt-tỳ-ni tâm niệm sám hối.

Lại có trường hợp Tỳ-kheo khen chê bên cạnh phụ nữ thì phạm tội Việt-tỳ-ni, bên cạnh hoàng môn thì phạm tội Việt-tỳ-ni tâm niệm sám hối; bên cạnh đàn ông thì không có tội.

Lại có trường hợp Tỳ-kheo khen chê bên cạnh phụ nữ thì phạm tội Việt-tỳ-ni tâm niệm sám hối; bên cạnh hoàng môn và đàn ông thì không có tội. Thế nên nói:

- Nếu Tỳ-kheo để tư tưởng dâm dục xâm chiếm tâm hồn, rồi nói với phụ nữ những lời thô ác theo cách dâm dục của thanh thiếu niên nam nữ, thì phạm tội Tăng-già-bà-thi-sa.(Hết giới Tăng tàn thứ ba)